

1883-03-18

AFSENDER

Susette Cathrine Holten

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Rosenvænget

Omtalte personer:
Nanny Bech
Niels Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 42 nr. 16

DOKUMENTINDHOLD

Susette Holten fortæller om en komedie, som hun har fremført sammen med familie og venner.

TRANSSKRIFTION

Mappe 42 brev 16

Rosenvænget den 18ende Marts 83

Min søde gamle Dreng !

Jeg er fuldstændig sindsvag af at spille Comedie og bryder mig ikke det mindste om noget som helst andet, saa gik det løs da i Forgaars.

Rystende og bævende med kolde Blegner i Halsen (Jeg havde holdt mig inde i to Dage, og brugt alle mulige Midler for at komme mig) kjørte jeg der ind med en saadan Lampefeber og Undervejs opdagede jeg, at jeg havde glemt hvert et Ord af Rollen, saa samledes vi da alle med beklemt Hjærter; nede i Skolelokalerne var der dækket Bord til Aften, oppe var alt endevendt og forvandlet til den herligste Skueplads. Vi klædte os paa, sminkede, svættede, stoppede ud etc. etc.,

-2-

vi følte Øjeblikket nærme sig og vores Mod falde, med et vældigt Tag hev vi Hjærtet op saa højt som muligt, men da vi havde saa meget at tage vare saa vi ikke hele Tiden kunde staa og holde paa det saa sank det atter hurtigt. Et glas Vin hjalp -lidt. Publicum trængte sig sammen paa Bænkene, vi trængte os samm en bag Tæppet og kiggede ud paa denne uhyggelige Masse, der om kort Tid vilde sende et saadant Haglvejr af øjne mod vore elendige Personer; jeg havde en klemmende Fornemmelse af at være det letsindigste Menneske under solen. Ouverturen lød; programmet skrevet af Nanny med vers og Vittigheder læstes op af samme. Tæppet gik op. Hr. Volmer gik over Scenen aldeles vellykket under Publicums Jubel, Bravoraab og Buoquetkasten der dog blev bedt om at kastes tilbage, da vi skulde have dem igjen efter næste Stykke. Saa styrtede vi ind for at klædes om, nu begyndte først ret min Angst, med

-3-

Blegner i Halsen, hvordan skulde jeg kunde synge? Højrød i hovedet dels af Anstrengelse og Varme men mest af Angst, hvordan skulde jeg blive dejlig? Da Påklædningen var forbi og jeg kastede et Blik (maaske et temmelig langt) i Spejlet forsvandt som et Lyn al Sorg og Kvide, jeg saa, - en Skjønhed uden Lige; et nydeligt Væsen i en pæn norsk Bondepigedragt (jeg er nemlig i Maskeradedragt i Stykket) slank og fin, ja jeg forsikrer Dig, med ligefrem den dejligste figur, men da Dragten var et rent Minimum af Vide saa havde jeg ogsaa maatte snøre mig aldeles

forfærdelig, en sådan Haarfagerhed, de dejligste gule Lokker faldt mig ned over Øjnene, en mægtig tyk Fletning vældede ned ad Nakken; et saadant Teint af Skønhed, saa hvid som Sne, men jeg havde ogsaa to Tommer Sminke i Ansigtet; kort sagt aa! ----- . Nar jeg tænkte paa mit sædvanlige beskedne jeg, fik jeg formelig Taarer i Øjnene. O !! skønne Skuespillerinder , mig bedrager I ikke mere, nu ved jeg fuldt ud, hvor utroligt meget der kan gøres af intet, naar

-4-

man blot forstaar at benytte sig med Smag og Skjønsomhed af disse tusind Midler der er stillet den ædle Skuespilkunst til Rådighed. Og saa gik det ogsaa brillant, det hele, Sange og hele Historien; med Undtagelse af at Nielses Mave (forloren) røbede en uforskammet Tilbøjelighed til at krybe ned efter, hvilket ikke klædte. Saa klædte vi os atter i vort eget Tøj, gik ud at spise, blev gjort af, holdt Taler til os osv. Og saa dansede vi og jeg har aldrig i mit Liv moret mig saadan, ak kun alt for hurtig svandt de glade Timer. Men heldigvis endnu er ikke Glæden helt forbi. I Aften gjentages Comedien ude hos en Captain Nievenhaus, hvis Datter spiller med, altsaa endnu i Aften Glæde og Fryd, og saa er Livet atter tomt, mørkt og trivielt som sædvanlig, ak hvor er det dog velsignet engang at more sig, blot more sig og hvor det er sjælden man gjør det. Vi er alle saare bedrøvede over, det er forbi, for Prøverne var ogsaa meget morsomme, alle uden Gudmoder hun er vist henrykt over at alt det Rod er forbi, men hun har dog haft Glæde af det, for vi har alle

-5-

moret os saa knusende. Tegning, Armbaand og alt er kommet vel hid, og Du takkes for alt. I Morgen skal vi til Afskedsmiddag for Niels hos Onkels. Desværre var FASTER ikke med til Comedien, hun tør endnu ikke gaa ud. Farvel min søde Dreng. Lev vel. Lille komediegale Søster.

[Min dejlige Paryk havde jeg selv lavet med hviden Hånd, af Hør, og dens lige findes ikke]

Årsrættelset den 18^e Marts 83

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 42 Nr. 16

Min ægte gamle Drenge!
Jeg er fuldstændig riddaaet af at
spille Lørdags Træder mig ikke
det mindste om noget som helst
andet; saa gik det (da i Følge).

Bytende og bevende med hvide
Blegner. Halsen (j) har det holdt
mig inde i to Dage og brugt alle mulige
Midler for at komme mig (k)orte (j) der
ind, med en saadan Lørdagsfeber,
og under Vejs opdagende, at jeg
harde glemt hvert Ord af Rollen;
saa samlede vi da alle med bekjente
Hjæter; med: Skolebørnene var
der (k)ort Bord til Aften; og var
alt enderendt ^{forbundet til} den hellige Skue-
plads. Vi blæste os paa sminkede
sværd, smalle, stopkede ud etc. etc.

Her indføres den gamle og den nye Skolebørn.

En flettes Gæstebudt mættede sig, og
vent elend faldte, med et vellystigt Læg
hvis vi Hjertet op, naar højt som smukt
som da vi havde saa meget at tage
være, saa vi ikke hele Tiden kunde
staa og holde paa det, saa søgte det
eller hurtig. Et Glas Vin hjalp - lidt.
Publicum traante og sammens paa
Banken, vi traante og sammens dog
Tappet og piggende ud, naar denne
uhjælpelige Klame, der for blot sig vilde
ende et saart Hjelpe, af Jerns smed
sine elendige Personer; og havde en
klemmende Følelse, som af det saa
det let indtoges Menneske under Solen.
Inventuren lod; Programmet skrev
af Kanny med Vore og Vildt, hadet
hvis Jern af sammens. Tappet gik og
de. Vorens gik over Løsen, søgte
pellykhet, under Publicum faldt Løsen
søgt og Børgstædten, der dog hedes
hødt med et harte Hjelpe, da vi skulde
have den Jern efter alle Fylder.
Der stogtede vi ind for at bløde ned, og
begyndte først med min Bogst, med
Blegen, Løsen, hvordan skulde vi
kunne bygge og bygge i Hørdet, de
afstrængelse og Vorens som smukt af
Ragat, hvordan skulde vi bløde det
de Børgstædten var Jern og Jern
et Børg (smukt et smukt Læg). Jern
søgte som et Jern de Læg og Børg
vi saa, en Børgstædten blev Læg.
et smukt Læg. Vorens vi en Jern smukt Børg
piggende (vi smukt Børgstædten og Børgstædten
og Jern, vi Jern Børgstædten og Jern
den Børgstædten, smukt de Børgstædten
et smukt Minimum af Vorens, smukt
vi Jern smukt smukt smukt Jern
en smukt Børgstædten de Børgstædten
Løsen faldt vi med over Jern, smukt
smukt Jern Børgstædten, smukt
Vorens, et smukt Jern af Børgstædten, smukt
smukt smukt Jern, smukt Jern smukt
te Jern smukt Jern i Børgstædten; smukt
smukt. — Vorens Jern smukt smukt
Børgstædten Jern, Jern Jern Jern i Jern
vi, smukt Jern Børgstædten, smukt Børgstædten
Jern smukt, smukt Jern smukt Jern
smukt, smukt der Jern Jern af Jern smukt

man blot fortæller at hængte sig med
Smag og Kjendskab af disse turind
midler, der er stillet den ædle Skuespil
kunst til Rådighed. Og saa gik det
egentlig brilliant, det hele, Sange og
helt Historier; med Udsættelse af at
Wilhelm Mose (forloren) arbejdede en ufe-
skammet Tilbøjelighed til at krybe ned
efter, hvilket ikke kastede. Saa kastede vi
is atter i vent et godt Tøj; gik ned at spise,
blev gjæt af, holdt Tales til osv. osv.
og saa dansede vi; og ja har aldrig
i mit Liv været mig saadan; alle
kom alt for hurtigt svandt de glade Tider.
Men holdes vi endnu er ikke Glæden helt forbi;
Særlig gjenstaaer Formidien ikke her en
Særlig Mienhaars, hvis Datter spilles
med; altsaa endnu i Aften Glæde og Fryd,
og saa er Livet atter tomt, nedræt og
trivelt som vedroanlig; alle hør ~~de~~ det
der velgignet en Gang at mere sig saadan
aldels bundlyst mere sig, blot mere sig,
og hvor det er i alder man gjødes det, og
er alle saare betrykkede over at det er forbi, for
Bogværket var ogsaa meget anseende, alle
uden Gudmoder, hun er vist hængt
over at alt det Rod er forbi, men hun har
dog fast Glæde af det, for vi har alle været